

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8200/2567

นาง ร. ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ส. โจทก์ นางสาว ข. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 254, ป.วิ.พ. มาตรา 260

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในส่วนวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา ที่ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้เจ้าพนักงานที่ดิน ระบุการจดทะเบียน แก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนในที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 นั้น เมื่อศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ภาค 5 และศาลฎีกามีคำพิพากษาชี้ขาดตัดสินคดี แม้ผลแห่งคำพิพากษานั้นถึงที่สุดจะฟังได้ว่า จำเลยเป็นเจ้าของที่ดินทั้ง 4 แปลง กิ่งหนึ่ง แต่ผลแห่งคำพิพากษานั้นถึงที่สุดดังกล่าว ยังพิพากษาให้จำเลยดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เพื่อแก้ไข เพิกถอนคำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลง และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งห้าแปลงให้กลับคืนสู่สถานะเดิม หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ซึ่งผลแห่งคำพิพากษาเป็นกรณีที่ให้จำเลยกระทำการ และศาลกำหนดไว้ว่าหากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย และการบังคับคดีอาจทำได้โดยไม่ต้องตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี เมื่อโจทก์ยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดแจ้งให้เพิกถอนการออกใบแทนโฉนดที่ดินทั้ง 5 แปลง และต่อมาโจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินฉบับใบแทน ศาลมีคำสั่งว่าโจทก์สามารถนำคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาจำเลยไปดำเนินการตามคำพิพากษาได้ จึงยกคำร้อง ดังนี้ จึงเป็นกรณีที่โจทก์ได้ดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามผลแห่งคำพิพากษานั้นถึงที่สุดแล้ว ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินย่อมมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาต่อไป ดังนั้น คำสั่งของศาลเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวที่ให้เจ้าพนักงานที่ดินระบุการจดทะเบียน แก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนในที่ดิน 4 แปลง จึงไม่จำต้องคงมีอยู่ต่อไป

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้จัดการมรดกของนาย ส. ขอให้บังคับจำเลยดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดิน เพื่อแก้ไข เพิกถอนคำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินเลขที่ 2830, 2754, 9647, 9648 และ 9649 อันเป็นมรดกของนาย ส. และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งห้าแปลงให้กลับคืนสู่สถานะเดิม หากจำเลยเพิกเฉยให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย การกระทำของจำเลยเป็นการเบียดบัง ยักยักทรัพย์มรดกปิดบังทายาท อันเป็นปฏิปักษ์ต่อกองมรดก จำเลยจึงถูกกำจัดสิทธิในการรับมรดก และให้จำเลยคืนทรัพย์มรดกแก่โจทก์และทายาท จำเลยให้การและแก้ไขคำให้การขอให้ยกฟ้อง ก่อนสืบพยานโจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก่อนพิพากษา โดยยื่นคำร้องขอในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน ศาลชั้นต้นได้สวนแล้วมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด ระบุการจดทะเบียนที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647, 9648 และ 9649 จนกว่าคดีถึงที่สุดหรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ให้จำเลยดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดิน เพื่อแก้ไข เพิกถอนคำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินเลขที่ 2830, 2754, 9647, 9648 และ 9649 และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งห้าแปลงให้กลับคืนสู่สถานะเดิม หาก

จำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย และให้กำจัดการจำเลยมิให้รับมรดกของนาย ส. ในส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647, 9648 และ 9649 ให้จำเลยคืนที่ดินพิพาททั้งหมดแก่โจทก์และทายาท ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 100,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี 50,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9645 กึ่งหนึ่งเป็นของจำเลย ยกคำขอโจทก์ที่ขอให้กำจัดการรับมรดกของจำเลย ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นให้แก่โจทก์เท่าที่ชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความรวม 30,000 บาท และให้โจทก์ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์แทนจำเลยเท่าที่จำเลยชนะคดี โดยกำหนดค่าทนายความ 50,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ คืบค่าขึ้นศาลในศาลชั้นต้นแก่โจทก์ 200 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และจำเลยฎีกา ศาลฎีกาพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 แผ่นสุดท้ายและย่อหน้าสุดท้าย ข้อความที่ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 9645 เป็นที่ดินโฉนดเลขที่ 9648 นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด มีหนังสือลงวันที่ 29 ธันวาคม 2564 ถึงศาลชั้นต้นหาหรือการปฏิบัติตามคำพิพากษา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดพร้อม ในวันนัดพร้อม จำเลยยื่นคำแถลงว่า การออกไปแทนโฉนดที่ดินพิพาททั้งห้าแปลงชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงไม่มีเหตุที่จำเลยต้องไปยื่นฟ้องขอการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาททั้งห้าแปลง และศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ว่า จำเลยเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 กึ่งหนึ่ง ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 ตกทอดแก่จำเลยซึ่งเป็นทายาทของเจ้ามรดกเพียงคนเดียว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะฟ้องขอการโอนมรดกบางส่วน นอกจากนี้คำสั่งระงับการจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่ดินพิพาททั้งห้าแปลงตามหนังสือแจ้งอายัด ฉบับลงวันที่ 23 มิถุนายน 2554 สิ้นสุดลงนับแต่วันที่ 26 มกราคม 2559 อันเป็นวันที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในวันนัดพร้อม ตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 14 มีนาคม 2565 ว่า เนื่องจากยังมีการบังคับคดีให้ปฏิบัติตามคำพิพากษาอยู่ ดังนั้นคำสั่งอายัดจึงยังมีผลใช้บังคับอยู่เท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล กรณีจึงไม่มีเหตุให้ฟ้องขอการอายัด ยกคำร้อง จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ โดยยกเลิกคำสั่งให้ระงับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนตามหนังสือแจ้งอายัด ฉบับลงวันที่ 23 มิถุนายน 2554 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาลับว่า ให้มีหนังสือแจ้งเพิกถอนคำสั่งให้ระงับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 ตามหนังสือแจ้งอายัด ฉบับลงวันที่ 23 มิถุนายน 2554 ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ชั้นวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 5 วินิจฉัยความตอนหนึ่งว่า ในส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของนาย ส. เจ้ามรดกแต่เพียงผู้เดียว ย่อมตกเป็นทรัพย์มรดกของเจ้ามรดกทั้งแปด และศาลฎีกาได้แก้ไขคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ในส่วนนี้ จึงเป็นกรณีที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 และศาลฎีกาพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้โจทก์เป็นฝ่ายชนะคดี ในส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 ทั้งแปลง คำสั่งของศาลชั้นต้นเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไปเท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 260 (2) หากจำเลยไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาในชั้นวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ได้วินิจฉัยไว้ จำเลยชอบที่จะยื่นฎีกาเพื่อเป็น

ประเด็นวินิจฉัยในชั้นฎีกา แต่จำเลยมิได้ฎีกาในประเด็นนี้ คำสั่งคุ้มครองชั่วคราวเกี่ยวกับที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 จึงยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 จำเลยยื่นคำแก้ฎีกาในส่วนนี้ว่า ขอให้ศาลฎีกามีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งให้ระงับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่ดิน ยกเลิกการอายัดที่ดินแปลงโฉนดเลขที่ 9649 ด้วยนั้น จึงไม่เป็นประเด็นในชั้นฎีกา ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำพิพากษาให้มีหนังสือแจ้งเพิกถอนคำสั่งให้ระงับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 ตามหนังสือแจ้งอายัด ฉบับลงวันที่ 23 มิถุนายน 2554 ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ในชั้นขอเพิกถอนนิติกรรมนั้น เดิมเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำพิพากษาแก้เป็นว่าที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 กิ่งหนึ่งเป็นของจำเลย ยกคำขอของโจทก์ที่ขอให้กำจัดสิทธิการรับมรดกของจำเลย นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และศาลฎีกามีคำพิพากษาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 แผ่นสุดท้ายย่อหน้าสุดท้าย ข้อความที่ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ 9645 เป็นที่ดินโฉนดเลขที่ 9648 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีผลเท่ากับว่า ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ภาค 5 ให้จำเลยชนะคดีเพียงบางส่วน โดยที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 กิ่งหนึ่งเป็นของมารดาจำเลย เมื่อมารดาของจำเลยถึงแก่ความตาย ที่ดินส่วนนี้จึงเป็นกองมรดกของมารดาจำเลย อีกกิ่งหนึ่งเป็นของนาย ส. เมื่อนาย ส. ถึงแก่ความตายจึงเป็นมรดกของนาย ส. อันจะตกได้แก่ทายาทของนาย ส. ต่อไป ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาว่า ที่ดินทั้งแปลงเป็นของนาย ส. เมื่อนาย ส. ถึงแก่ความตาย จึงเป็นมรดกตกแก่ทายาทของนาย ส. ต่อไป และศาลฎีกามีได้มีคำพิพากษาแก้ไขคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 ในส่วนนี้ จึงมีผลเท่ากับว่าศาลฎีกาพิพากษายืนตามศาลล่างทั้งสองให้โจทก์ชนะคดีในที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 ทั้งแปลง ส่วนที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เพื่อแก้ไข เพิกถอน คำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลง และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งห้าแปลง ให้กลับคืนสู่สถานะเดิม หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยนั้น คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 มิได้กล่าวถึงเป็นการเฉพาะ คงกล่าวเพียงว่า นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ส่วนศาลฎีกามีได้กล่าวถึงคำพิพากษาในส่วนนี้ไว้เป็นการเฉพาะเช่นกัน คงกล่าวเพียงว่า นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 คำพิพากษาศาลฎีกาส่วนนี้จึงมีผลเท่ากับว่า ศาลฎีกามีคำพิพากษายืนตามศาลล่างทั้งสองให้จำเลยดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เพื่อแก้ไข เพิกถอน คำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลง และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งห้าแปลง ให้กลับคืนสู่สถานะเดิม หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย จำเลยจึงยังคงมีหน้าที่ต้องไปดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อแก้ไข เพิกถอน คำขอออกใบแทนโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลง และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 เพื่อให้ผู้จัดการมรดกของนาย ส. มีชื่อถือกรรมสิทธิ์กิ่งหนึ่ง และที่ดินโฉนดเลขที่ 9649 ให้ผู้จัดการมรดกของนาย ส. มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ทั้งแปลง อันเป็นการดำเนินการตามคำพิพากษาศาลฎีกาเพื่อให้กลับคืนสู่สถานะเดิมมากที่สุดเท่าที่จะดำเนินการได้ แต่ในส่วนวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตามรายงานกระบวนการพิจารณา ฉบับลงวันที่ 22 มิถุนายน 2554 ให้เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด ระงับการจดทะเบียน แก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนในที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 ตามหนังสือแจ้งคำสั่งฉบับลงวันที่ 23

มิถุนายน 2554 นั้น เมื่อศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ภาค 5 และศาลฎีกามีคำพิพากษาชี้ขาดตัดสินคดี แม้ผลแห่งคำพิพากษาอันถึงที่สุดจะฟังได้ว่า จำเลยเป็นเจ้าของที่ดินทั้ง 4 แปลง กิ่งหนึ่ง แต่ผลแห่งคำพิพากษาอันถึงที่สุดดังกล่าว ยังพิพากษาให้จำเลยดำเนินการยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัด เพื่อกำหนดเพิกถอนคำขออนุญาตไต่สวนโฉนดที่ดินทั้งห้าแปลง และยื่นคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งห้าแปลงให้กลับคืนสู่สถานะเดิม หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย และต่อมาวันที่ 10 เมษายน 2562 โจทก์ ยื่นคำร้องขอให้ศาลออกคำสั่งบังคับให้จำเลยปฏิบัติตามคำพิพากษา และศาลออกคำสั่งบังคับเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2562 ให้จำเลยปฏิบัติตามคำพิพากษาทั้งสามชั้นศาลตามที่ระบุไว้หลังคำสั่งบังคับภายใน 30 วัน นับแต่ได้รับคำสั่ง เจ้าหน้าที่รายงานผลการส่งคำสั่งบังคับให้จำเลยได้โดยปิดหมายเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2562 ซึ่งผลแห่งคำพิพากษาเป็นกรณีที่ให้จำเลยกระทำการ และศาลกำหนดไว้ว่าหาก จำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย และการบังคับคดีอาจทำได้โดยไม่ต้องตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีแม้ได้ความว่าต่อมาวันที่ 26 มิถุนายน 2562 โจทก์ ยื่นคำขอหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี เนื่องจากจำเลยมิได้ปฏิบัติตามคำพิพากษา และ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี และออกหมายบังคับคดีลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 แต่เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2562 โจทก์ยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดแจ้งให้เพิกถอน การออกใบแทนโฉนดที่ดินทั้ง 5 แปลง โดยอ้างส่งสำเนาคำพิพากษาทั้งสามชั้นศาลและ หมายบังคับคดีประกอบการแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดินตามหนังสือดังกล่าวด้วย และวันที่ 30 กรกฎาคม 2562 โจทก์ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนโฉนดที่ดินฉบับใบแทน ศาลมีคำสั่งว่า โจทก์สามารถนำคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาจำเลยไปดำเนินการตามคำพิพากษาได้ จึงยกคำร้อง ดังนี้ จึงเป็นกรณีที่โจทก์ได้ดำเนินการบังคับคดีให้เป็นไปตามผลแห่งคำพิพากษาอัน ถึงที่สุดแล้ว ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินย่อมมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายดำเนินการให้เป็นไปตาม คำพิพากษาต่อไป ดังนั้น คำสั่งของศาลเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวที่ให้เจ้าพนักงานที่ดินระงับการ จดทะเบียน แก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนในที่ดิน 4 แปลง ตามหนังสือแจ้งคำสั่งฉบับลงวันที่ 23 มิถุนายน 2554 จึงไม่จำต้องคงมีอยู่ต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาให้มีหนังสือแจ้งเพิก ถอนคำสั่งให้ระงับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนที่ดินโฉนดเลขที่ 2830, 2754, 9647 และ 9648 นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้น ฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

นนท์ ชัยปกรณ · วิชัย ตัญศิริ · พรหมมาศ ภูแส

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8200/2567>